

Leibnitzu.

G. komisar je dobro vedel čemu nas je silil vzeti s seboj piveša kolikor nam je mogoče. Namreč ko so nas desifitsirali so nam vse naše rešeno blago pokrvarili, kar ne, pa - ukrovali. Živeči so nam skoraj ves ukrovali ter nam plovali niti polovično, nato pa nas vse lažne poslali v barake.

Okoli barak se nahaja polbrugi meter visoka, debela bodicasta mreža; ko človek hodi ob njej se nekote spomni da je ujetnik.

Vemo da v Avstriji primanjkuje piveša, toda menaša kot jo mi dobivamo se nisimo upali doma dati niti presičem, tu pa je daja uprava - ljudem. Toda ne vsem; Furlani uživajo meso in juho, pa nas Slovenci pa je dobro oparjeno peče brez obele ter polno čvor in smeti. Temu je priča tudi naš gosp. rupan, kateremu smo pokazali menašo; če mu je ugajala tega mi ne vemo. Tudi kava je taka kod da bi jo dobivali iz Črnega morja; in polento kot jo mi dobivamo bi se je rival ne lotila jesti ker je polna otrobov, trsk, mišjih odpadkov in razne druge nevarne. Taka higijena se nahaja v kuhinji. - Zatrjemo, da ako bodemo dobivali še en mesec tak piveš, gotovo vsi pomrjemo. Umreti pa nočemo nasilne smrti v Leibnitzu, kajti ako nas je